

Studie behorend bij geloofspunt 14

Handoplegging

Studieavond 10 november 1997

Handoplegging of het opleggen der handen komt in het NT een aantal keren naar voren. Daar waar het naar voren komt is het veelal in samenhang met gebed. Het opleggen van de handen is een heilige symbolische handeling. Het is een symbool van de overdracht van de van God geschonken genade.

Handoplegging is een handeling in het geloof dat er wat zal gebeuren; en wel met geloof in de kracht van God. Handoplegging is een middel; geen doel en geen bron van de kracht van God.

Terughoudendheid: 1 Tim 5:22 legt niemand overijld de handen op.

Hieronder vijf gelegenheden waarbij er sprake is/kan zijn van gebed met het opleggen van handen:

1. *gebed van genezing*

Oplegging van de handen tot genezing behoorde tot het werk van Jezus. Menigmaal legde Hij de zieken de handen op en weken de kwalen. (Marcus 6:5, Lucas 13:11-13, Marcus 8: 22-25)

Jezus gaf aan Zijn discipelen de volgende opdracht: “op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden” (Marcus 16:18b)

Onder de eerste christenen nam handoplegging een belangrijke plaats in (Hand 5:12)

2. *gebed voor bevrijding*

Jezus kwam om de mens te bevrijden. Hij verkondigde een Evangelie dat voor gevangenen loslating betekende en de vrijheid beloofde aan gebondenen (Lucas 4:19)

Als Jezus - de door de satan gekwelden - die tot Hem kwamen - de handen oplegde; werden deze machten gedwongen te wijken (Lucas 4:40-41, Lucas 13:12-13)

Ook zien we dit bij de apostelen in de eerste gemeenten (Hand 5:12)

3. *gebed voor het ontvangen van de Heilige Geest*

Jezus is de Doper met de Heilige Geest. Vele gelovigen ontvangen de Geest door hun persoonlijk geloof. In Handelingen lezen we ook dat in de eerste gemeenten handen opgelegd werden voor het ontvangen van de doop in de Heilige Geest (Hand 8:14-18)

Paulus ontving vlak na zijn bekering onder handoplegging de doop in de Heilige Geest (Hand 9:17) Ook Paulus zelf paste oplegging van de handen toe (Hand 19:6)

4. *gebed bij het ontvangen van een geestelijke opdracht/ambt*

In de eerste gemeente zien we dat de gelovigen die een bepaalde bediening ontvingen op deze wijze werden toegerust (Hand 6:6)

Ook bij de 'bevestiging' van de eerste zendelingen werden de handen opgelegd. (Hand 13:2-3)

Ook zien we dat Timoteüs de handen zijn opgelegd voor zijn werk. (1 Tim 4:14 en 2 Tim 1:6)

5. *zegenen*

Jezus zegende de kinderen onder handoplegging (Marcus 10:12-16)

Zegenen is: de ander welzijn toewensen vanuit God; het uitdelen en overdragen van de genade van God aan een ander.

Bijlage:

Wie zegent wie?

- God zegent zelf:

schepping	Gen 2:3
sabbat	Gen 9:1
Noach en zijn zonen	Gen 24:1
Abraham	Gen 15:11
Izaäk	

- God gaat anderen betrekken in het zegenen

leiders: Mozes zegent de Israëlieten	Deut 33:1
Jozua zegent Kaleb	Jozua 14:11
David zegent het volk	2Sam 6:17-19
priesters: de priesters kregen de taak om de zegen van God regelmatig op het volk te leggen	Num 6:22-27
ouders: Izaäk zegent zijn zoon Jacob	Gen 27:27-29
Laban kuste zijn zonen en dochters en zegende hen	Gen 31:55
grootouders: Opa Jacob zegent zijn kleinkinderen; de zonen van Jozef	Gen 48:9

- Jezus zegent de kinderen (onder handoplegging) Marcus 10:16

Christenen hebben de opdracht te zegenen:

Wie moeten we zegenen?

Lucas 6:28

“zegt wie u vervloeken”

Romeinen 12:14

“zegt wie u vervolgen, zegt en vervloekt niet”

1 Cor 4:12

“worden wij gescholden, wij zegenen”

We noemen dit ook wel: reageren in de tegenovergestelde geest.

Als christenen hebben we ook een koninklijk priesterschap naar elkaar
(1 Petrus 2:9)

Als ouders hebben we een priesterlijke taak naar onze kinderen.
Jezus zelf is ons voorbeeld (Marcus 10:16)

Als je deze teksten leest dan groeit het besef dat zegenen te maken heeft met autoriteit;
→ van God ontvangen autoriteit.

Het aanvaarden van de Koning maakt ons deelgenoot van het Koninkrijk en van de
Koninklijke autoriteit.

Als ouders hebben we Goddelijke autoriteit/Goddelijk ontzag ontvangen over onze
kinderen. Vanuit deze autoriteit kunnen we ze zegenen. Ik denk: “als priesters moeten we
ze zegenen”.

Mogen we als ouders dit onze kinderen onthouden???

We mogen zegenen in Jezus naam (Fil 2:9, Matth 18:19-20, 1 Cor 12:3)

We zijn geen bron; maar een kanaal!

We zijn rentmeesters/uitdelers van de velerlei genade Gods (1 Petrus 4:10)

Zegenen is uitdelen van de genade van God.

Zegenen is mensen in contact brengen met Jezus.